

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

ביצה-ביצה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ה	ד	ו	ג	ב	א
אי נמי: עד כאן לא קאמרי בית הלל הכא אלא כיון דמוקצה הוא, בעומד ואומר זה וזה אני נוטל סגי, אבל התם - לא.											◇
אלא, אי קשיא הא קשיא:											◇
אין נוטלין את העלי לקצב עליו בשר	בית שמאי:					♣	■				◇
מתירין.	בית הלל:					♣	■				◇
אלמא: גבי שמחת יום טוב בית שמאי לחומרא ובית הלל לקולא										■	
השוחט חיה ועוף בית שמאי וכו'	ורמינהי:									■	
מוחלפת השיטה.	רבי יוחנן:									!	
ממאי? דלמא לא היא עד כאן לא קאמרי בית שמאי התם אלא היכא דאיכא דקר נעוץ, אבל היכא דליכא דקר נעוץ - לא.											◇
אי נמי: עד כאן לא קאמרי בית הלל הכא אלא דאיכא תורת כלי עליו, אבל התם - לא.											◇
אלא, אי קשיא הא קשיא:											◇
אין נותנין את העור לפני הדורסן, ולא יגביהנו אלא אם כן יש עליו כזית בשר	בית שמאי:					♣	■				◇
מתירין.	בית הלל:					♣	■				◇
אלמא: גבי שמחת יום טוב בית שמאי לחומרא ובית הלל לקולא										■	
השוחט חיה ועוף ביום טוב וכו'	ורמינהי:									■	
מוחלפת השיטה.	רבי יוחנן:									!	
ממאי? דלמא לא היא עד כאן לא קאמרי בית שמאי התם אלא היכא דאיכא דקר נעוץ, אבל היכא דליכא דקר נעוץ - לא.											◇
אי נמי: עד כאן לא קאמרי בית הלל הכא אלא דחזי למזגא עלויה, אבל התם - לא.											◇
אלא, אי קשיא הא קשיא:											◇
אין מסלקין את התריסין ביום טוב	בית שמאי:					♣	■				◇
מתירין אף להחזיר	בית הלל:					♣	■				◇
אלמא: גבי שמחת יום טוב בית שמאי לחומרא ובית הלל לקולא										■	
השוחט חיה ועוף ביום טוב וכו'	ורמינהי:									■	
בשלמא בית שמאי אבית שמאי לא קשיא, התם - דאיכא דקר נעוץ, הכא - ליכא דקר נעוץ.										!	
אלא בית הלל אבית הלל קשיא											◇
מוחלפת השיטה.	רבי יוחנן:									!	
דלמא לא היא עד כאן לא קאמרי בית הלל הכא אלא משום דאין בנין בכלים ואין סתירה בכלים, אבל התם - לא.											◇
לא יטול אלא אם כן נענע מבעוד יום	בית שמאי:										■
עומד ואומר זה וזה אני נוטל.	בית הלל:										■
מחלוקת בבריכה ראשונה	רב חנן בר אמי:										◇
גזרינן דלמא אתי לאמלוכי	דבית שמאי סברי:					♣	■	■			◇
לא גזרינן.	ובית הלל סברי:					♣	■	■			◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

ביצה-ביצה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אבל בבריכה שניה - דברי הכל בעומד ואומר זה וזה אני נוטל סגיא.	[דברי הכל]										■	■
ובית הלל, למה ליה למימר זה וזה אני נוטל? לימא מכאן אני נוטל למחר											⊡	◇
וכי תימא: בית הלל לית להו ברירה											!	
המת בבית ולו פתחים הרבה - כולן טמאים, נפתח אחד מהן - הוא טמא וכולן טהורין. חשב להוציא באחד מהן, או בחלון שיש בו ארבעה על ארבעה - מצלת על כל הפתחים כולן.	והתנן:										⊡	◇
והוא שחשב להוציא עד שלא ימות המת	בית שמאי:	◆	■								⊡	◇
אף משימות המת.	בית הלל:	◆	■								⊡	◇
לטהר את הפתחים מכאן ולהבא.	הא אתמר עלה, אמר רבה:										!	◇
לטהר את הפתחים מכאן ולהבא.	וכן אמר רבי אושעיא:										!	◇
מכאן ולהבא - אין, למפרע - לא.											!	◇
לעולם למפרע, והכא היינו טעמא: דלמא מטלטל ושביק, מטלטל ומידי דלא חזי ליה.	רבא:										!	◇
והא אמרת בעומד ואומר זה וזה אני נוטל סגיא											⊡	◇
הני מילי מערב יום טוב, אבל ביום טוב אסור, דזימנין דמשתכחי שמנים כחושים, וכחושים שמנים, וקמטלטל מידי דלא חזי ליה. אי נמי זימנין דמשתכחי כלהו כחושים, ושביק להו, ואתי לאמנועי משמחת יום טוב.											!	◇
זמן שחורים ומצא לבנים, לבנים ומצא שחורים, שנים ומצא שלשה - אסורים.												■
שלשה ומצא שנים - מותרים.												■
בתוך הקן ומצא לפני הקן - אסורין, ואם אין שם אלא הם - הרי אלו מותרים.												■
פשיטא												⊡
הכא במאי עסקינן - כגון שזמן שחורים ולבנים, והשכים ומצא שחורים במקום לבנים, ולבנים במקום שחורים. מהו דתימא: הני אינהו נינהו, ואתהפוכי אתהפוך, קא משמע לן: הגך אודו לעלמא, והני אחריני נינהו.	רבה:										!	◇
לימא מסייע ליה לרבי חנינא												⊡
רוב וקרוב - הלך אחר הרוב.	דאמר רבי חנינא:										⊡	◇
בדף	כדאמר אביי:										!	◇
הכא נמי בדף.											!	◇
שנים ומצא שלשה אסורין.												■
מה נפשך, אי אחריני נינהו - הא אחריני נינהו, ואי לא אחריני נינהו - הא איכא חד דמערב בהו.												◇
שלשה ומצא שנים מותרין.												■
מאי טעמא?												^
הני אינהו נינהו, וחד מנייהו אזל לעלמא.												!
לימא מתניתין רבי היא ולא רבנן												⊡
הניח מנה ומצא מאתים - חולין ומעשר שני מעורבין זה בזה, דברי רבי.	דתניא: [רבי]	◆	■								⊡	◇
הכל חולין.	חכמים:	◆	■								⊡	◇
הניח מאתים ומצא מנה - מנה מונח ומנה מוטל, דברי רבי.	[רבי]	◆	■								⊡	◇

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	statement-מימרא ; challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

מקרא-key:

ביצה-ביצה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הכל חולין.	חכמים:										◇	
אפילו תימא רבנן												◇
שאני גזלות הואיל ועשוין לדדות.	הא אתמר עלה, רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרוייהו:											◇
ולמה לי לשנויי עלה שאני גזלות הואיל ועשוין לדדות?												◇
והא אתמר עלה דההיא דרבי יוחנן ורבי אלעזר:												◇
בשני כיסין מחלוקת, אבל בכיס אחד - דברי הכל חולין.	חד אמר: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]											◇
בכיס אחד מחלוקת, אבל בשני כיסין - דברי הכל מנה מונה ומנה מוטל.	וחד אמר: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]											◇
בשלמא למאן דאמר בשני כיסין מחלוקת - היינו דאיצטריך לשנויי הכא שאני גזלות הואיל ועשוין לדדות. אלא למאן דאמר בכיס אחד מחלוקת, אבל בשני כיסין - דברי הכל מנה מונה ומנה מוטל, השתא למה לי לשנויי עלה? הא אמרת בשני כיסין לא פליגי?												◇
הכא בגזלות מקושרים וכיסים מקושרים עסקינן. גזלות - מנתחי אהדדי, כיסין - לא מנתחי אהדדי.	רב אשי:											◇
כיסין נמי, זמנין דמתעכל קטרייהו.	ורבי אמר לך:											◇